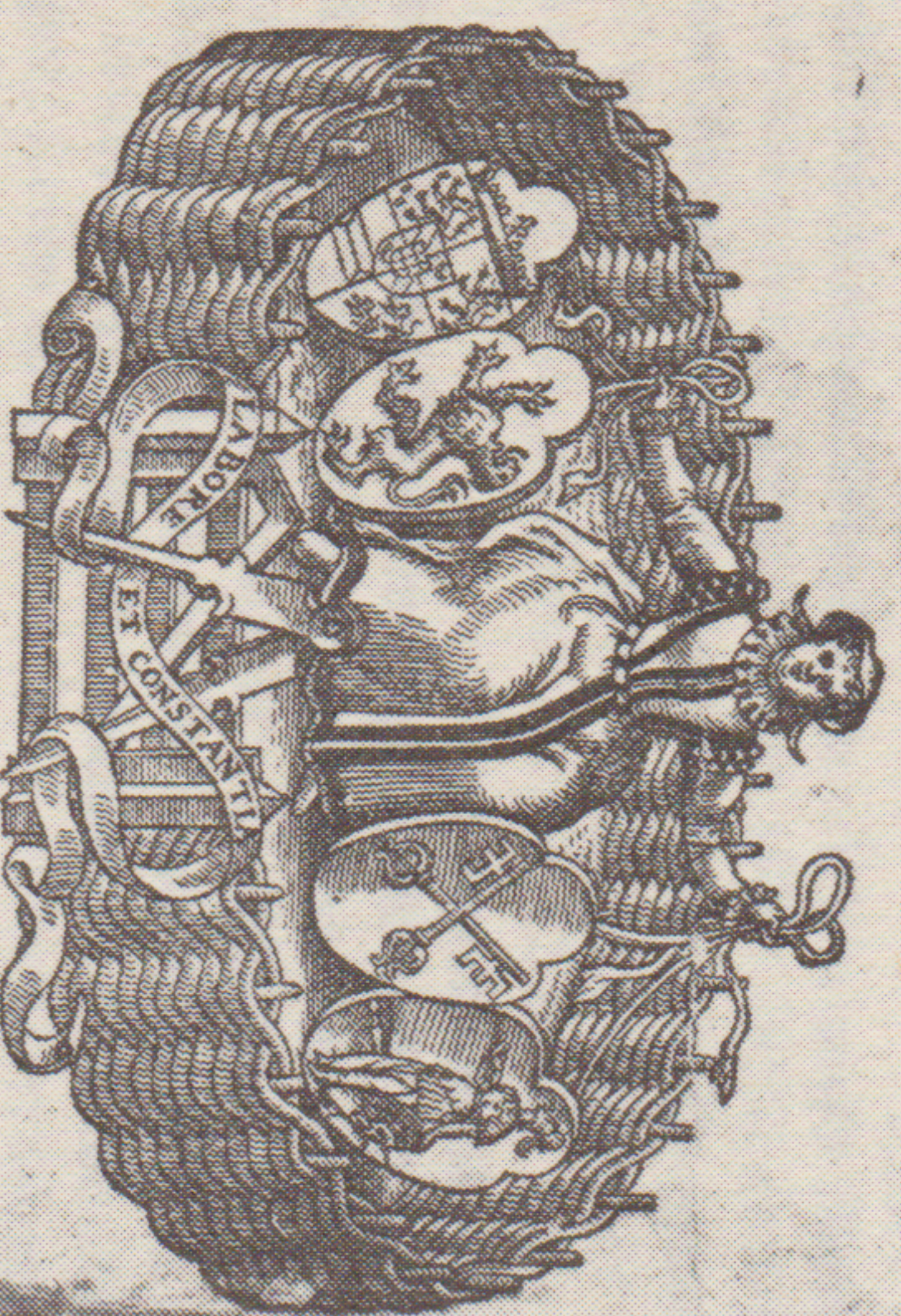

IVSTI LIPSI
DE CONSTANTIA
LIBRI DVO,

Qui alloquium præcipuè content in Publicis malis.

Per Anna Diderici.

LVGDVNI BATAVORVM.
Ex officina Christophori Plantini
c13. 13. LXXXIV.

Titelpagina van *De Constantia* uit 1584.

Een voorbehoud als voorwoord

Waarde lezer,

Dat ik mij in deze nieuwe editie opnieuw tot U richt, is iets wat ik wel verwacht maar niet gewenst had. De kritische beoordelingen heb ik immers voorzien, ja zelfs voorspeld. Men beweert dat ik dit onderwerp niet christelijk genoeg behandeld heb, en op sommige plaatsen te weinig naar waarheid: niet christelijk genoeg, omdat ik alleen als filosoof gesproken zou hebben en de teksten uit de Heilige Schrift, die ik kon en behoorde te citeren, zou hebben weggelaten.

Deze kritiek is mij zeer sympathiek en ik zal eerlijk en zonder omwegen er op antwoorden. Dat deze critici voor alles naar een blijf van christelijk geloof zoeken, waardeer ik; alleen wil ik hen aansporen om eerst ernstig mijn eigen doelstelling onder ogen te zien. Als het in mijn bedoeling lag als theoloog te spreken, heb ik gedwaald; maar als ik filosoof wilde zijn, waarom dan die beschuldigingen? Men beweert immers dat ik uit troebele poelen geput heb, wat helder uit de allerzuiverste bron van de Heilige Schrift vloeit. Wil men mij daarvoor dagvaarden? Ik getuig en antwoord naar waarheid geen andere heilsweg te kennen dan die ene, rechte weg; maar ook de profane literatuur zou naar mijn mening bij het afleggen van die weg enige ontspanning, ja zelfs enige steun kunnen bieden. Ik ken de raad van Augustinus om wat door de filosofen geschreven is, bijeen te zoeken, voor eigen gebruik op te eisen en aan de onrechtmatige eigenaars te ontnemen. Die raad heb ik willen volgen, en heb ik hierbij gezondigd? Ik geef toe, ik zou gezondigd hebben als ik het zuivere en heilige elixer van onze godsdienst met overjarig, kwalijk riekend grondsoep bedorven had. Maar het tegenovergestelde is waar: de op zichzelf onreine en onzuivere leer heb ik getracht te reinigen en te verhelderen door de nieuwe Zon. Welk belang met dit onbelangrijke gediend is? Wij weten dat in een veldslag de rol van de ruitjer en de infanterie het belangrijkste is; negeert U daarom boogschutters en slingerars? dat bij de bouw van een huis de taak en de verdienste van de bouwmeester het grootst zijn; schrap U daarom arbeiders en knechten? Zo is het hier de Heilige Schrift, die de ware kracht, de ware deugdzaamheid en standvastigheid